

ikke alene er de Kjøleflaertes og de Studertes, men det er mangen en god, jævn Bondes Mening, og der er mange Hundrede, der have udtalt sig saaledes til mig. Der er saa ofte fra Bølgernes Side sagt: Hvorfor skulle vi tabe vor Valgret, have vi nogenfinde misbrugt den? Jeg siger nei, det have Bølgene aldrig gjort, men om Bølgernes Tilidsmænd have gjort det, er en anden Sag.

H. Jensen: Den ærebe sidste Taler sluttede med, at det var ubehageligt at sige, hvad han sagde, men, hvis han har sagt Sandhed, maa han være en daarlig Mand, dersom det er ham ubehageligt at have sagt det.

Formanden: Jeg finder det ikke rigtigt, at man bedømmer andre Medlemmer paa en saadan Maade.

H. Jensen: Hvis han har sagt Usandhed, kan jeg forstaae, at det har været ham ubehageligt at sige det. Det ærebe Medlem talte imod Agitationer, men jeg siger, at mine Modstandere have agiteret fuldt saa godt som mine Venner, ja, jeg gaaer et Skridt videre, og siger, at de, hvis de ikke havde gjort det, ikke maatte have havt Overbeviisning om, at de kæmpede for en god Sag. Jeg paastaar, at det var deres Pligt, hvis de sølte sig overbeviste om at staae paa Sandhedens Grund, men, naar de ikke have denne Overbeviisning, er det intet Under, at de ere bange for Agitation. Den ærebe sidste Taler nævnte, at nogle Folketaleførere skulde være komne med sande og usande Gjøglerier. Hvis det ærebe Medlem ikke vil staae som en sand Gjøgler, maa han paavise, hvor de Gjøglerier ere komne fra.

Formanden: Jeg maa bemærke, at det ærebe Medlem ikke er berettiget til at opfordre et andet Medlem til hyerligere at udvikle flige Sætninger her i Thinget.

H. Jensen: Det er en Fordring, som jeg anseer mig berettiget til at gjøre fra dette Sted; jeg har Ret til at fordrø, at enhver Mand, der vil gjøre en Mening gjældende,

gjør det klart og tydeligt, saaledes at enhver fornøftig Mand kan forstaae den.

Formanden: Jeg skal dertil bemærke, at, hvad det ærebe Medlem anseer sig berettiget til eller ikke, er mig ligegyldigt, men det ærebe Medlem maa holde sig indenfor de Grændser, der maae finde Sted for Forhandlingerne her.

H. Jensen: Man er allsaa ikke berettiget til at fordrø, at Den, der fremsætter en taaget Paastand, skal kunne gjøre Rede for den, og jeg frasalder da naturligtvis min Forbring til den ærebe sidste Taler. Det ærebe Medlem talte om, at vi, som holde paa Rigsdagens Landsting, nu løste det til Skyerne, medens Mænd, som stode paa samme Standpunkt, tidligere have været imod det, men det er en Misforstaaelse af det ærebe Medlem, og denne Misforstaaelse er kommen frem fra mange andre Sider. Vi løste ikke det nuværende Landsting til Skyerne; vi forlange det ikke gjenindsat i det foreliggende Forslag, fordi vi ansee det for saa fuldkomment; jeg skulde tværtimod med Fornøielse være enig i at gaae ind paa en Endring i Junigrundlovens Landsting; men vi forlange det gjenindsat, fordi vi havde Rigsdagens Ret til at forhandle om Forandringer i Grundloven af 1849. Naar denne Ret er hævet, kan man komme til Rigsdagen med Forslag om Forandringer, og jeg skal da indstaae for, at der vil være mange af de Mænd, der staae paa samme Side som jeg, som ville finde sig i Forandringer i Rigsdagens Landsting. Den ærebe Taler sagde, at vi ikke kunne komme af med Rigsrådet, uden at vi gaae ind paa et Forlig. Jeg siger: Vi ere ikke her i denne Sal for at gaae ind paa et Forlig, men for at udtale, hvad der er Folkets Ønske og Mening i Grundlovsfagen, og jeg er overbevist om, at dersom de Mænd, der nu ere saa ivrige imod Agitationerne, ikke for Bølgene havde agiteret, ikke ved Hjælp af sande og usande Gjøglerier havde bildt Folk ind, at det var nødvendigt, at det var Kongens Ønske o. s. v., at vi skulde af med vor gamle Grundlovs Landsting, havde Bølgene faaet et heelt andet Udfald. Det skulde da ikke have